

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ПРЕЗИДЕНТ НА РЕПУБЛИКАТА

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
Канцелария на Президента
Изх. № 10-00-10
07.07.1996 г.
София

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Г-н Министър,
по отношение на
моя дело за и негово
благосъстояние
Горко работи

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА СЪДИИ,

Преди да даде ход на конституционно дело № 25/1996 г. с определение Конституционният съд ми предоставя възможността да уточня своето искане.

Мотивите на съда да даде това указание е преценката за противоречие между обстоятелствената част на отправеното до съда искане и неговия петитум. Конституционният съд в определението сочи, че в петитума се прави искане за противоконституционност на чл. 34, т. 4 от Закона за административното производство и чл. 9, ал. 3 от Указ № 9 за работата на ръководния и изпълнителския състав в железопътния транспорт, като мотивите за това искане изцяло се основават на Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи. Това според съда е несъответствие между обстоятелствената част и петитума, след като за аргументи се сочат конкретни текстове от един международен договор за правата на човека, то искането следва да има за свое основание чл. 149, ал. 1, т. 4 от Конституцията на Република България.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА СЪДИИ,

Народното събрание на Република България ратифицира по конституционно установения ред на 5 октомври 1994 г. Единадесети протокол към Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи (относно реформата на нейния контролен механизъм).

България ратифицира със закон, приет от Народното събрание на 5 май 1992 г. - ДВ бр. 37/92 г. и статута на Съвета на Европа (Република България е член на Съвета на Европа от 7 май 1992 г.). Член 3 от този статут постановява: "Всяка държава - членка на Съвета на Европа признава принципа на върховенство на правото и принципа, по силата на който всяко лице, намиращо се в пределите на нейната юрисдикция, трябва да се ползва от правата на човека и основните свободи."

Конституцията на Република България в своята Глава втора, озаглавена "Основни права и задължения на гражданите" възприе принципите и съдържанието на основните права и свободи, закрепени и в Европейската конвенция. Българският Конституционен съд многократно след 1991 г. се произнесе по редица спорове, отнасящи се до права на човека изцяло в духа и позовавайки се на нормите на Европейската конвенция и българската конституция. В своите мотиви, по редица дела, той ползваше конкретно и практиката на Европейския съд по правата на човека.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА СЪДИИ,

Всичко това ми дава увереността да твърдя, че когато се цитира Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, за да се мотивира несъвършенството на един или друг текст от действащото българско право, а с петитума се иска да се обяви противоконституционността на същите разпоредби, не е налице противоречие между обстоятелствена част и петитум.

Ето защо като поддържам така формулираният петитум с искането си, отправено до съда на 28 ноември 1996 г. правя искане до Конституционният съд на Република България, на основание чл. 149, ал.

1, т. 4 от Конституцията да прецени съответствието на чл. 34, т. 4 от Закона за административното производство и чл. 9, ал. 3 от Указ № 9 за работата на ръководния и изпълнителския състав в железопътния транспорт и с Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи в разпоредбата на нейния чл. 6, т. 1.

ПРЕЗИДЕНТ НА РЕПУБЛИКАТА

(Желю Желев)